ئەی یار.. نانا.. ئەی هاوڕێ

عەبدولڕەزاق بیمار
(کۆیە)

ئەوا لەژێر شووشەی سپی چاویلکەدا
چاوت هەروا ئاورینگ دێنێ
لەو کانییە ڕووناکەدا
تیشکی موژدە، ئاوێنەی دڵم دەدوێنێ.
چۆن بتوانم؟
چۆن بتوانێ هەنگی تینوو
بەسەر پێڵووی بەنازتەوە
جادووی تیشکی کانی چاوت
بەچاو بمژێ؟
چۆن بتوانم پەرژینی ساڵان بشکێنم
جگە لە گوڵە بنەوشەی (چاک و چۆنی) و
قاوتە وشەی ڕێبوارانە
گوڵە باخی لە تویێی دەفتەردا مات داوم
دەربهێنم؟
❊ ❊ ❊
ئای ئەو ڕۆژە!
یادگارت ورووژاندم
هەستی وێڵم
چۆن بتوانم جڵەو بکەم؟
– «ئێستا چۆنی؟
«ئێستا لە کوێی؟
«چیت پێ بڵێم؟ چیم پێ دەڵێی؟
ڕۆژگاری بێ بواری جاراغان
نوقمی نەفرین بێ!
دیلی چارەنووسی ڕەش بووم
هەی زەمانە ڕووڕەشی ناخی زەمین بێ!
❊ ❊ ❊
دە بەو دەس و خەتە وردەت
بۆم بنووسە ناوونیشانت
ئەی یار.. نانا.. ئەی هاوڕێی
بەڕێز، ئەی خانم!
ئەی بلبلی سەر باڵکۆنی تەلارەکە
کێ بوو بەند بەند
بەستەی سەرگەرمی دڵداری
سەردەخست بۆ لای تۆی هیوای دڵدارەکە؟
تۆ ئەمڕۆکە وڵاتێکی
من ناتوانم هێڵی سنوور ببەزێنم
هەر دەستخەتی ناوونیشانت
بەسە خۆی پێ بخافڵێنم..
خۆ دەزانم
لەو کتێبە پەڕپووتەدا
گەڕانەوە بۆ سەر دەرسی یەکەم نابێ.
بەڵێ هاوڕێی ناسیار.. خانم!
بەند و دەسرازەی سەوز و سوور
لە بێشکەی ژین ناپچڕێنم
تێر بۆم بڕوانە.. بزانە
هێشتا شایان کاروانی تۆم؟
ئەی ناسیار و هاوڕێکەی خۆم!